

CONEIX EL PARC!

RUTA A PEU

NOTA INFORMATIVA

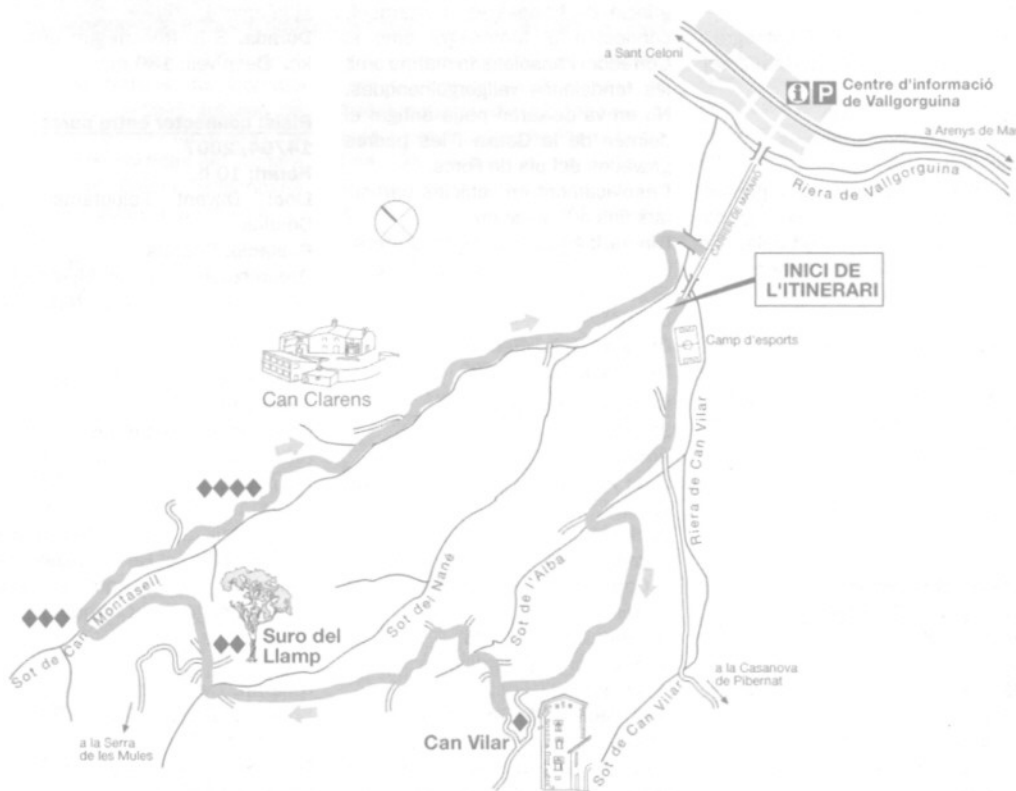
A LA TRÍA NÚMERO 9 VAM PUBLICAR LA RUTA A PEU: *EL FONDO DE CAN ROSELL*. SEGONS ENS HAN INFORMAT DES DE L'OFICINA DEL PARC NATURAL DEL MONTNEGRE I EL CORREDOR, AQUEST ITINERARI ÉS ACTUALMENT IMPRACTICABLE DEGUT A UNA ESSLAVISSADA, QUE HA PROVOCAT IMPORTANTS DESPERFECTES EN UNA

ZONA DEL RECORREGUT. EN ESPECIAL, NO ES RECOMANABLE DE FER-LA PER ALS NENS I LA GENT GRAN.

ESTÀ PREVIST QUE LES OBRES DE MILLORA COMENCIN BEN AVIAT.

LA TRIA

Can Vilar i el sot de Can Montasell

Longitud: 4.000 m

Durada: 2 hores

Dificultat: excursió llarga i suau per camins i pistes ben indicades. L'itinerari és senyalitzat amb fites metàl·liques destacades amb color marró. Cal portar calçat adequat i cantimplora. L'itinerari és exclusiu per a vianants.

El senyal d'inici d'aquest recorregut el trobem al final del carrer de Mataró.

El mas de Can Vilar

És aquest un paisatge harmoniós, elegant: camps escalonats en feixes que davallen cap a la riera, can Nonell enlairat dalt la serra d'en Plana i, al fons, les bosquíries misterioses i colossals del sot gran de Can Vilar.

Presidint tot aquest entorn, can Vilar, de faç rústega, bella, amb portal rodó adovellat i finestral gòtic. Adossada, una torre de defensa construïda pels volts del segle XVI s'aixeca altiva i imponent, tot lluint dues gàrgoles en forma d'éssers fantàstics, espitlleres i finestres de factura gòtica. Record tot plegat d'aquells temps d'intranquil·litat i ensurts als masos isolats de muntanya on què la funció d'aquestes torres era ser refugi d'estadants i viatgers enfront dels atacs de lladres i bandolers.

El camí continua per la pista que surt per sobre l'era de can Vilar, cap al Nord. Després d'uns revolts, gira a l'esquerra i enfila pel sot del Nané, indret agradable i frescal, atapeït d'una frondosa vegetació d'obac, amb abundància d'ocells boscos, com ara mallerengues, tudons i gaigs. A terra, sovint hi podem trobar petjades i rastres d'animalons boscos.

El suro del Llamp

Travessat el sot del Nané, arribem a un replà en forma de plaça on, al centre, s'alça el port d'un suro

gros llampat durant una tardor tempestuosa. Mig cos viu, l'altre mort per la llampadura, aquest suro reafirma aquelles dites populars entre bosquerols i pagesos que parlen de les alzines i els suros com arbres amb fama d'atraure els llamps.

Des d'aquesta plaça, la pista principal segueix pendent amunt en direcció a la serra de les Mules; nosaltres, però, agafem el camí noi fressat que, entremig de roures i una frondosa vegetació, ens duu, ràpidament, al sot de Can Montasell.

ells, moltes, falgueres i altres herbàcies menudes encatifen aquests clots fantàstics. A la remor de la fronda s'hi uneix la poesia dels cants dels ocells, oriols, cargolets, cueretes, merles, mallerengues; als gorgs amb aigua, la simpàtica presència de tritons, salamandres i, entre el fullam, un gran nombre de petits invertebrats.

A mesura que anem baixant pel sot per un camí aixaragallat i empedregat i a la sortida d'un petit revolt, el flanc esquerre de la muntanya canvia de sobte per la presència de plantacions de pins.

Racons de pins i pinassa

A la solella de Can Clarens i a bona part del camí de Can Montasell Vell fins entrar al poble, trobem unes plantacions de pins que ocupen les feixes i els camps d'antics vinyers i conreus. Són indrets assolellats i d'aspecte solitari on la pinassa decora un sotabosc inexistent, només trencat per la presència de bolets a la tardor.

Entre els tipus de pins trobem el pi pinyer, amb la seva inconfusible capçada en forma d'ombrel·la; el pinastre, de fulles molt llargues i pinyes punxegudes; i el pi insigne, amb fulles primes reunides de tres en tres. Aquests últims són arbres de creixement ràpid destinats principalment a l'obtenció de fusta per a embalatges i pasta de paper.

El camí davalla tranquil seguint el curs del torrent, fins que, després d'un revolt, travessem el pont del torrent de Can Vilar i entrem al carrer de Mataró.

Xarxa de Parcs

El sot de Can Montasell

Els sots d'aquestes serres del Montnegre i el Corredor, sobretot els que donen al Vallès, tenen unes característiques ambientals d'especial interès. Boscos humits i atapeïts, són raconades penombroses, obacs d'una quietud encisadora on l'aigua del rieral davalla generosament quan l'eixut hivernal i estiuenç no és molt rigorós, entre pedres i gorgs d'aigua cristal·lina.

L'ambient de ribera ens deixa veure l'aleteig de les fulles del vern, del pollancre, del castanyer, del freixe, de l'avellaner; arbres caducifolis que a la tardor recreen uns quadres d'una excepcional bellesa. Amb